

OH, SHE SPEAKS ENGLISH!

ÁĚtvrtek, 28 Á™Á-jen 2010

Tak jsem se opĚt vydala do té naší zlaté stovĚÁťaté. V drogerii jsem zakoupila koĚiĚi krmení, prášek na praní, jar a podobnĚ - a taška váĚila hned skoro metrĚk. Vylezla jsem u MasaryĚky z tramvaje a sápal jsem se k synkovi, abych si tu olízala rány a nabrala sil k cestĚ domĚ na Slapy.

Jak mám poÁ™ád tu vodu na plicích, tak se mi špatnĚ dýchá, takĚe sotva ujdu dva metry, musím se zastavit a vydýchat se. Ta jsem se doplazila aĚ ke Ěbrlení na roku kÁ™iĚovaty ulic Na poÁ™iĚi a HavlíĚkové, pÁ™es které jsem po dechu. No, a v tu chvíli se mĚ nĚjaký indicky vypadající pán zeptal - anglicky - zda vím, jak se dostane na autobusové nádraĚí Florenc. Tak jsem mu to peĚlivĚ vysvĚtlila, aby nezboudil. A tu mi zas dopadla na rameno ruka - dva mladíci s batohy se ptali, kde je hotel Marriott. Tak jsem je opĚt zanavigovala a slyším: "Oooh, she speaks English!!", no a uĚ to jelo. Paní chtĚla vĚdĚt, jak se dostane ke kostelu Svaté Ludmily na Míráku - takĚe metrem - támhle je stanice na stanici Národní a odtamtud tramvají Ě 22 - Nemáte zaĚ... "Sprechen Sie auch Deutsh?" Jo, šprechovala jsem a vysvĚtlila, která se dostanou k Prašný bránĚ a následnĚ na Staromák. A pak uĚ to nešlo zastavit. Pán a paní z Itálie potÁ™ebovali vĚdĚt, jak se dostanou na Hlavní nádraĚí a paní z Portorika se potÁ™ebovala dostat k PraĚské jezulátku. No, co vám budu povídat - stála jsem tam jak blbec pÁ™es dvacet minut a rozdávala cizojazyĚnĚ rady. Tohle se mi stává Ěasto. Tuhle jsem byla v Tesco a nĚjaký chlápek se ptal americky paní, která tam zrovna rovnala zboĚí - kde se dá sehnat lepidlo. Paní ovšem byla Ukrajinka a neumĚla ani Ěesky.... takĚe netušila, co to to lepidlo je. Tak jsem pána zanavigovala smĚrem o patro výš a dále do drogerie Ěi papírnictví - a slyším zas to povĚdomé: "Oh, she speaks English!" Další paní chtĚla Ěelatinu, ale bez cukru, protoĚe mĚla manĚela dia výkladu u balíká Ěelatin (jako která je která a na co), mĚ pÁ™epadla jiná dáma, co shánĚla sýr ricotta - kterej nemĚli a tak jsem jí poradila Ěervé. Tak jsme spolu zajely k sýrárně a neĚ jsem se staĚila sehnout pro tavený sýr Apetito, zeptal se mĚ pán na rozdíl mezi jednotlivými jogurty... a tak to šlo poÁ™ád. Nakonec se mi podaĚt mílo zdrhnout, aniĚ jsem si stihla nĚco koupit já sama. PoÁ™ád slyším, jak sem teĚ jezdí málo cizincĚ - no mnĚ se to teda nezdá. Tak mĚ napadl jsem dĚchodkynĚ, a tudĚ vĚĚnĚ plonková - tÁ™eba by se tu našla skulinka (tzv. nika) na trhu práce. TÁ™eba b nĚjakému obchoĚáku Ěi dokonce magistrátu hl. m. Prahy hodila nĚjaká myška, která by mohla cizojazyĚnĚ - ale i Ěesky - rozdávat na vhodných místech uĚiteĚné informace. To by byla práce pro mĚ jak dĚlaná. I kdybych byla úplnĚ chromá a museli mĚ na pracovištĚ dovézt v rakvi, mluvidla mi budou fungovat bezchybnĚ. Ale pochybuju o tom. Stát je ve dluzích a proĚ platit za nĚco, co si ti cizinci nakonec zjistí sami a zdarma. Musí být pÁ™eci na šjiné velice dĚleĚité vĚci".... StejnĚ se pÁ™eci vĚdycky se najde nĚjakej blbeĚek, kterej poradí. Jsme holt národ slovanskej, laskav pohostinnej. Jo, a víte o tom, Ěe k nám NĚmci jezdĚj do Holešovický tráĚnice, aby si tam levnĚ nakoupili???? NĚmci!!!! Já ĚumĚla jak blázen. No, poradila jsem jim, aby pÁ™estoupili na trojku - a pak jak dál... Alena Puntík